

Om hovedpunkterne i de ved loven i øvrigt foretagne ændringer bemærkes:

1. *Vægtafgift af personmotorkøretøjer m. v.*

Som afgiftsgrundlag for denne gruppe er i lovens § 3 egenvægten bibeholdt. For almindelige personvogne — herunder kombinerede person- og varevogne — er vognparken opdelt i et mindre antal afgiftsklasser med faste, årlige afgiftsbeløb pr. køretøj. Sætserne medfører ikke større udsving fra de tidligere afgiftsbeløb for „private“ personvogne. For hyre-, skole- og udlejningsvogne bliver afvigelse på grund af tillægsafgiftens bortfald lidt større.

For køretøjer med egenvægt over 2 000 kg (omnibusser) er afgiften beregnet med praktisk talt uændrede satser. For rutebiler er afgiftsrefusionen efter antal pladser erstattet med en regel i § 15, stk. 2, hvorefter disse køretøjer fritages for vægtafgift. Der kan herved opstå mindre afvigelser fra de tidligere opkrævede nettoafgifter.

2. *Udligningsafgift af personmotorkøretøjer.*

Som nævnt er udligningsafgiften ifølge loven et *tillæg* til vægtafgiften, gældende for de ikke-benzindrevne køretøjer.

For almindelige personvogne m. v. skal der betales en udligningsafgift, der for vogne med en egenvægt på 3 000 kg og derunder svarer til 3 gange vægtafgiften. For større vogne er udligningsafgiften under hensyn til rutebilernes særlig vanskelige stilling ansat til 15 kr. pr. 100 kg for hver 3 måneders periode.

For hyrevognes vedkommende skal dog svares udligningsafgift efter en særlig skala, således at den samlede vægt- og udligningsafgift af disse køretøjer kommer til at svare til omkring det dobbelte af den afgift, der betales efter de tidligere gældende regler.

Bestemmelserne om udligningsafgift af personmotorkøretøjer blev i meget væsentlig grad ændret under lovforslagets behandling i folketinget. Ifølge det fremsatte lovforslag skulle der af almindelige personvogne med indtil 2 000 kg egenvægt